

00164

Koszalin 10.52

Moje posesycie w Koszalinie

10452

W dniu 1940 13 kwietnia w sobotę rano
przyiskoło do nas trzech kwasnawmiejcioru
i zaraz nam się pokrować, zrobili pręgę
temczasem, szukając broni, chociaż nie ma
zmallesti zarządu się nam pokrować, autem
zawiesili nas na stacji i w sadzili do
towarowego pociągu. W nocy ruszył pociąg
jechaliśmy dwa tygodnie, w wagonie było
ciemno i zimno, po dwóch tygodniach przejecha-
liśmy granicę sornicką, ludzie bardzo
płakali, i było nam bardzo smutno.
Zawiesili nas na stacji a potem autem
zawiesili nas daleko do głuchej wioski,
było nam bardzo źle, tutaj sornickie
obchodzili się z nami jak z najgorzszymi
zbroganiami. Mamusia i braciakie
pracowali częste w leszczorze, nam

-2-

10452

za to nie nie płaciły, taka je manusia dali pan Bog i manusia wyzdrojone
muziala mienia ubranie na chleb i mogła pracować na krawatę chleba.
Było nam bardzo smutno, w szkole Tatars przyjechał z wojciecha i zabrął
weszły nas po wskazku kazały nam dać nas do Dżallabatu, w Dżallabacie
wierny w Boga i nie wspominac nic o Polsce. Boże jakie to były cierkie dni
kiedy mroź na 60 stopni a ja z manusią muzykiem jadąc do lasu
po drzewo przerze boso bo buciki
się powalały i nie było gdzie kupić i za co
jaki mnie takimi mrożami muzykiem
chodzić na żarzą mleć bo w mlynach
nie mieli dla polaków. Najwazniejsze
dni mojego przebycia na syberii kiedy
manusia cierka i nie mieliśmy krawatki
chleba, ja i moj brat żyliśmy się
tylko serwarem i grybami a
manusi gotowaliśmy pośmieszki

-3-

chodziłam ja do szkoły i było nam
wesoły był kazański odprowadzić nabożeństwo i było duzo wojciecha i nie byliśmy
takie samotne bo była nad nami
Solska opieka.

10452

Zasprzykowna
Generała 32 IV 2

10165

Tiasprygifloura
Senowreta 32 IV A.

00166